

БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

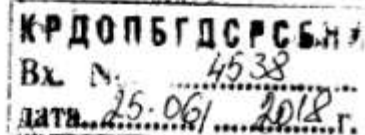
СВ. СИНОД

№ 502

..... 22.06.2018 ..... 20..... г.

СОФИЯ

Тел.: 987 56 11

ДО
Г-Н ЕФТИМ КОСТАДИНОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КРДОПБГДСРСБНА
СОФИЯ

На Ваш изх. № ки-к-18-10507
София, 06.06.2018 г.

УВАЖАЕМИ Г-Н КОСТАДИНОВ,

Във връзка с Ваше писмо, вх. № 313/07.06.2018 г., се налага да поясним някои принципи положения, като се надяваме почитаемата Комисия да ги вземе предвид.

1. Вътрешните взаимоотношения между членовете на Едната, Света, Вселенска и Апостолска Православна Църква и особено между нейните членове - клирици и нейните членове - миряни не са от административно-правен, а от морален характер. Тези връзки са изградени и съществуват на базата на споделената обща вяра, произтичащата от нея ценностна система и на основата на взаимното доверие.

2. Съгласно каноните на Църквата т.нар. „управителна власт“ (която не е управителна в светския смисъл на понятието, а е управителна в духовните си измерения) е поверена на архиерите (архиепископи и епископи). Енорийските свещеници разполагат с известна, силно ограничена „управителна власт“, свеждаща се почти изцяло до наставяването на вярващите по духовни въпроси въз основа на Евангелието и извършването на определени тайнства, които нямат обяснение нито с методите на светската наука, а още по-малко се подчиняват на действието на светските закони. Миряните в църквата, включени като членове на църковни настоятелства, имат изключително и само съвещателни функции. Според църковните канони членовете на църковни настоятелства - миряни не могат да вземат решения, свързани с управлението на конкретната църква, нито самостоятелно, без енорийския свещеник, нито с мнозинство на гласовете, без енорийския свещеник. Тоест, ако направим аналогия между църковното и светското законодателство ще видим, че членовете на църковните настоятелства - миряни имат съвещателно участие в ръководството на юридическото

лице - църква, и не са участници в ръководен орган в тесния светски юридически смисъл.

3. Подавяващата част от „решенията“, които едно църковно настоятелство може да взима, съгласно Устава на БПЦ-БП, имат препоръчителен характер и подлежат на утвърждаване от съответния Епархийски съвет и Епархийския митрополит. Което още веднъж идва да изрази и подчертае факта, че управителни правомощия в Църквата има само и единствено Епархийският митрополит.

4. Понеже отношенията вътре в Църквата се основават на единство в богослужебния живот и доверие, то нито митрополиите/епархиите, а още по-малко Светият Синод на БПЦ-БП, събират и поддържат картотеки на личните данни на църковните настоятели, а още по-малко техните ЕГН-та. Това означава, че Вашето желание да Ви представим списъци с хиляди имена, придружени с ЕГН-та, като просто ги извадим от някаква база данни, която изглежда предполагате, че съществува, не може да бъде изпълнено, защото такива бази данни не съществуват.

5. Отделен е въпросът доколко Църквата може да изгражда такива бази данни в светлината на последните европейски регламенти за защита на личните данни.

6. Съвсем невъзможно е да бъде изпълнено изискването личните данни на църковните настоятели да бъдат предоставени от 1989 година до сега, защото тези сведения едва ли се пазят и в самите енорийски църкви.

7. За да бъде изпълнено Вашето искане, съществуват два подхода. Единият е Българската православна църква тепърва да започне да изгражда централизиран, единен регистър на църковните настоятелства в цялата страна, съдържащ личните данни на църковните настоятели. За да се случи това е необходимо време и ресурси, с каквито Българската православна църква в момента не разполага. Дори и да допуснем, че такъв регистър би могъл да бъде технически изграден, пак би останал открит въпросът такава информация по принцип може ли да бъде предоставяна; въпросът трябва преди това да бъде подложен на широка вътрешно-църковна, включително и международна консултация, доколкото е засегнат въпросът за интерпретацията и дефиницията на органа „църковно настоятелство“, релевантен за всички Поместни православни църкви.

8. Вторият подход е почитаемата Комисия да се обърне директно към енорийските църкви, които са самостоятелни юридически лица, и да изиска директно представяне на личните данни на членовете на съответното църковно настоятелство. Епархийските митрополити биха препоръчали на енорийските свещеници - председатели на засегнатите църковни настоятелства, да увещаят братски църковните настоятели доброволно да откликнат на запитването на Комисията. Но нито Епархийските митрополити, нито енорийските свещеници - председатели имат властта да „наложат императивно“ изпълнението на това искане.

9. Ако смятате, че Светият Синод на Българската православна църква трябва да бъде административно, по реда на светските закони, наказан, за това, че не може да изпълни изискване на светски закон,

който не държи сметка за особения, духовен и морален, характер на взаимоотношенията в Църквата - воля Ви е!

10. С настоящето ние доказваме, че от една страна не възразяваме да бъдат изпълнявани разпоредбите на светските закони, като от друга страна държим сметка за характера на управлението в Църквата. Бихме се искрено учудили, ако почитаемата Комисия отхвърля тази протегната ръка, а заплашва Църквата със санкция за нещо, което е обективно неизпълнимо.

С уважение,

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВ. СИНОД

БЪЛГАРСКИ